

í t é l e t e

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 4000 hektárt meghaladó területen gazdálkodott 2011. évben. Ezen területekből 1226,7 hektárt a P. K. Kft. adott a felperes használatába termelési integráció megvalósítása céljából „hozzájárulással használatba engedés” jogcímén még 1999. évben.
- [2] Az 1226,7 hektár vonatkozásában a P. K. Kft. szerepelt a földhasználati nyilvántartásban, a területet ténylegesen a felperes használta.
- [3] A felperes 2011. május 12. napján SAPS (egységes területalapú támogatás) és AKG (agrár-környezetgazdálkodási támogatás) jogcímen előterjesztett támogatási kérelmeit az elsőfokú hatóság külön-külön elutasította.
- [4] Fellebbezés eredményeként eljáró alperesi jogelőd 261/1601/8255/29/2011. és 261/1601/8255/31/2011. számú határozataival az elsőfokú határozat indokolását részben megváltoztatta, de a határozatok rendelkező részét és az indokolás módosítást meghaladó részét helybenhagyta.
- [5] A támogatási kérelem elutasításának fő indoka az volt, hogy a hatóság álláspontja szerint a felperes nem minősült jogszerű földhasználónak a P. K. Kft. által integrációs céllal a felperes használatába adott 1226,7 hektár vonatkozásában, illetve a földhasználata 2011. június 9. napjáig nem került bejegyzésre a földhasználati nyilvántartásba.
- [6] A Szolnoki Körzeti Földhivatal 701318/2/2012. számú határozatával még a másodfokú határozat meghozatala előtt 819 hektár vonatkozásában törölte a P. K. Kft. földhasználóként történő nyilvántartását és a felperes földhasználatát jegyezte be a 9/1999. számú igazgatósági határozat alapján.
- [7] A felperes mindkét közigazgatási határozattal szemben bírósági felülvizsgálattal élt, amelyben kérte a határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését.
- [8] Az egyesített perben a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.070/2013/12. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A bíróság akként foglalt állást, hogy a hazai jogszabályok nem ellentétesek az Európai Unió jogával, az uniós

jogszabályok lehetővé teszik, hogy a végrehajtás feltételeit, illetve részletszabályait a magyar jogszabályok kidolgozzák, ettől önmagában nem válnak ellentétessé az uniós joggal.

- [9] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amely kérelem eredményeként a Kúria Kfv.IV.35.166/2014/9. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra kötelezte. Meghatározta, hogy az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak el kell bírálnia az alperes 261/1601/8255/31/2011. számú határozatát. Tisztázni kell, hogy a felperes a kérdéses támogatási időszakban bizonyítani tudta-e a különböző jogcímekre a tényleges földhasználatot és ennek megállapítása esetén tisztázni kell az ügyben alkalmazandó jogot.
- [10] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.124/2015/9. számú ítéletével az alperesi jogelőd határozatát hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a 151. sorszámú tábla vonatkozásában a felperes nem minősül jogszerű földhasználónak.
- [11] Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a felperes kérelmét mind az SAPS, mind az AKG jogcím vonatkozásában köteles újra elbírálni annak figyelembevételével, hogy a földhasználati nyilvántartásba történő bejegyeztetés elmulasztása okán a felperes jogszerű földhasználó minősége nem kérdőjelezhető meg.
- [12] A megismételt eljárás során a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, mint elsőfokú hatóság a felperes támogatás kifizetés iránti kérelmének 261/1601/8255/59/2011. iktatószámú határozatában részben helyt adott és 218.709.764 forint támogatási összeget állapított meg.
- [13] E határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt, amelyben hivatkozott arra, hogy 53,43 hektár vonatkozásában nem vitatja a jogosulatlan igénylés tényét, azonban úgy vélte, hogy 52,2497 hektár nagyságú jogosulatlan igénylésként kezelt terület vonatkozásában igénylése jogszerű volt, ezért a határozatot oly módon kérte megváltoztatni, hogy az igényelt és a megállapítható terület különbsége nem 105,68 hektár, hanem 53,43 hektár és ezen jogosulatlanul igényelt terület tekintetében kérte megállapítani a szankciót. Hivatkozott továbbá arra, hogy 28., 132. és a 135. számú táblák esetében a 2011-es mérés meghatározott támogatható területnagyságoktól eltérően, a felperes rovására került meghatározásra a megállapított terület, amely eltérés a felperesi álláspont szerint önkényesen történt. Fellebbezésében hivatkozott továbbá arra, hogy a 25., 27., 28., 41., 51., 62., 80., 85., 110., 128., 131., 153., 176., 199., 201., 227., 229., 233. és 247. sorszámú táblák esetében sem ért egyet a területnagysággal,

figyelemmel arra, hogy a kérelem benyújtása előtt földmérővel felmérte a művelés határait.

- [14] Az alperesi jogelőd MVHF/4180-3/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [15] A fenti határozattal szemben a felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben kérte az alperesi jogelőd fenti határozatának felülvizsgálatát, ennek eredményeként a határozat hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú hatóság új eljárásra történő kötelezését.

- [16] A keresetében mindenekelőtt hivatkozott arra, hogy a 28., 132. és 135. számú táblák vonatkozásában a kérelme elutasítása jogszabálysértő.

- [17] Álláspontja szerint őt fel kellett volna hívni a jogosultság igazolására. Hangsúlyozta, hogy az alperes döntését mérlegelési jogkörben hozta, amely mérlegelési jogkörben hozott döntés nem felel meg a Pp.339/B. §-ában foglalt követelményeknek.

- [18] A mérési eltérések kapcsán hangsúlyozta, hogy az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségét elmulasztotta. Előadta, hogy az elsőfokú hatósági jegyzőkönyvvel szembeni észrevétel hiánya egyrészt csak részben igaz, másrészt a fellebbezéshez való jogát az észrevételezés hiánya miatt nem veszítette el.

- [19] Az alperes védekezésében a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozata indokolásában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [20] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. szeptember 25-én kelt 12.K.27.275/2017/18. számú ítélete szerint a felperes keresete nem megalapozott.

- [21] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 28. számú táblát is érintő helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvet a felperes 2016. február 18. napján igazoltan átvette, a megállapításokkal kapcsolatban észrevételt nem tett.

- [22] A 132. sorszámú tábla esetében a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben 20,6 hektárral számolt az elsőfokú hatóság, amely jegyzőkönyvre a felperes 2016. február 25. napján észrevételt tett, azonban a 132. sorszámú táblára vonatkozó megállapításokat nem kifogásolta. (A 132. sorszámú tábla a felperes egyéni táblarajza alapján a T. külterület, valamint .../4. helyrajzi számú

ingatlanokra fed rá. A TAKARNET rendszer adatai alapján a terület a Magyar Állam tulajdonát képez.) Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a 132. sorszámú tábla vonatkozásában a felperesi kérelemben megjelölt 34,07 hektár teljes területnagyságra jogszerű földhasználatot nem igazolt. Az észrevétel hiányában jogszabálysértés nélkül rögzítette az alperes, illetve az elsőfokú hatóság a 20,6 hektárra vonatkozó jogszerű felperesi földhasználatot.

[23] A 135. sorszámú tábla vonatkozásában a felperes 49,9832 hektár jogszerű földhasználatot igazolt. A felperes nem jelölt meg olyan bizonyítékot, amely a kérelmében igényelt 53,54 hektár teljes területnagyság vonatkozásában igazolná földhasználatának jogszerűségét.

[24] A rendelkezésre álló okiratok alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi jogelőd jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az igényelt 4198,81 hektár és az ellenőrzéssel megállapított 4093,13 hektár különbsége (105,68 hektár) nagyobb, mint két hektár, de kisebb, mint a megállapított terület 20%-a, ezért jogszabálysértés nélkül alkalmazta az alperesi jogelőd a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1122/2009/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 1122/2009/EK bizottsági rendelet) 58. cikk /1/ bekezdésében foglalt jogkövetkezményt.

[25] Az elsőfokú bíróság szerint helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: MVH eljárási törvény) 38.§ (8) bekezdése szerint az intézkedésben való részvétel során a felperesnek kell a jogosultsági feltételek meglétét hitelt érdemlően bizonyítania. A felperest terhelő bizonyítási kötelezettségre a bíróság a 2018. április 14-i (13. számú) jegyzőkönyvben tájékoztatta a felperest a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3.§ (3) és (4) bekezdésében foglaltak alapján. E kötelezettségének a felperes nem tett leget, sem a megadott határidőn belül, sem a tárgyalás berekesztéséig.

[26] A régi Pp. 164.§ (1) bekezdése továbbá megállapítja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell

bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a felperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, de a közigazgatási szakban is csupán állította, de nem bizonyította a jogorvoslati kérelmében megjelölt állításait. A felperes alaptalanul hivatkozott keresetében arra, hogy a perben a bíróság a Pp. 339/B. §-a szerinti mérlegelési jogkörben hozott határozat felülvizsgálatát kellett, hogy elvégezze. Az alperes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.), illetve az 1122/2009/EK bizottsági rendelet és a támogatás elbírálására vonatkozó, alperesi határozatban felhívott jogszabályok szerint volt köteles eljárni. Nem képezhette mérlegelés tárgyát a kifizetési kérelemben megjelölt területnagyság meghatározása.

[27] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes eleget tett Ket. 50.§ (1) bekezdésében előírt tényállás-tisztázási kötelezettségének. E körben a felperes hiánypótlási felhívásának indokoltsága nem állt fenn egyrészt a korábban hivatkozott az MVH eljárási törvény rendelkezéseire, másrészt azon előzményi eljárásokra figyelemmel, amelynek eredményeként született bírósági döntések alapján alappal nem hivatkozhat a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségre vonatkozó tájékoztatás elmaradására.

[28] Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes határozata jogszabályt nem sért, ezért a régi Pp.339.§ (1) bekezdése alapján a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[29] Az ügyben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[30] Hivatkozott az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybevételének részletes feltételeiről szóló 61/2009. (V.14.) FVM. rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 5. § (6) bekezdés a) pontjára és 81/F. §-ára miszerint a folyamatban lévő ügyekben, így a perbeli esetben is alkalmazni kell a földhasználati jogosultság elismerésére vonatkozó rendeleti szabályokat. Figyelemmel a régi Pp. 3. § (5) bekezdésére ezeket a körülményeket az ellenkező bizonyításig valósnak kell tekinteni.

[31] Hivatkozott a felperes továbbá az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes

támogatások 2011. évi igénybevételeivel kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 22/2011. (III.25.) VM. rendelet (a továbbiakban: egységes kérelem rendelet) szabályaira.

[32] A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 73/2009/EK tanácsi rendelet) 35. cikk (1) bekezdése alapján a támogatható hektárszámnak megfelelő parcelláknak a mezőgazdasági termelő részére „rendelkezésre kell állniuk”.

[33] A felperes ugyancsak hivatkozott a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Földtörvény) 25. §-ának rendelkezéseire azzal, hogy a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett adatok valódiságát ellenkező bizonyításig kell vélelmezni, amely ellenbizonyítás a felperes részéről azonban az elsőfokú eljárásban megtörtént.

[34] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet egybemossa a SAPS és az AKG támogatások feltételeit. A Jogcímrendelet csak az utóbbira vonatkozik, aminek alapján a földhasználat tényének megítéléséhez nem kizárólag a nyilvántartás adatait kell figyelembe venni. A SAPS támogatásra vonatkozóan pedig az egységes kérelem rendeletből kiindulva lehet ugyanilyen következtetésre jutni.

[35] Mindezek alapján a felperesi érvelés szerint nem lehetett volna a 73/2009/EK tanácsi rendelet és az 1122/2009/EK bizottsági rendelet jogkövetkezményeit alkalmazni, amelyek egyébként különben sem moshatók egybe.

[36] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[37] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[38] A régi Pp. 275. §-a szerint a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja. Jogszabálysértés esetén van lehetőség az eljárást lefolytató bíróság döntésének hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására.

[39] Jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem alapján, figyelemmel az ítélet indokolására, a Kúriának mindenképp abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyben milyen tartalommal és kit terhelte a bizonyítási kötelezettség. Ennek megítélése függvényében kerülhet sor

csak a földhasználat jogszerűsége és a támogatásra jogosultság mértéke minősítésére.

- [40] Az elsőfokú bíróság három tábla tekintetében döntött a jogszerű földhasználatról, mert ezt kérte a felperes. Ehhez képest a felülvizsgálati kérelem általában beszél a jogszerű földhasználat elismeréséről és tele van olyan hivatkozással, amiről az elsőfokú bíróság nem tudott állást foglalni, mert az nem volt a per tárgya. A keresetében a felperes nem említ EU jogi hivatkozást, a felülvizsgálati kérelem viszont részletesen erre hivatkozik, stb. A felülvizsgálati eljárás során a Kúria a jogerős ítélet jogszerűségi vizsgálatát végzi. Amiről a bíróság kereseti kérelem hiányában nem tudott dönten, az értelemszerűen nem lehet a Kúria előtti felülvizsgálat tárgya. A felperes keresete lényegében két kérdést kifogásolt: az MVH eljárási tv. és a Ket. alapján azt sérelmezte, hogy a hatóság nem tárta fel a tényállást megfelelően, illetve azt, hogy a hatóság nem indokolta meg határozatát.
- [41] A Kúria ezen túl azt is vizsgálta, hogy kit terhel az ügyben a bizonyítási kötelezettség a jogosultság meglétét illetően, összhangban a hasonló ügyekben kialakított gyakorlatával (így Kfv.IV.35.506/2018/5. számú ítélet indokolásában kifejtettekkel).
- [42] Az MVH eljárási törvény Ket.-hez képest speciális szabály, aminek 12. § (2) bekezdése szerint egyebek között az ügyféltől bekérhető adatok körére a Ket. szabályai nem alkalmazhatók. Az MVH eljárási törvény 38. § (8) bekezdése szerint az intézkedésekben való részvétel során az ügyfélnek kell a jogosultsági feltételek meglétét hitelt érdemlően bizonyítania.
- [43] Az MVH eljárási törvénynek a 44. §-a alapján az ügy idején (a kérelem benyújtásakor) alkalmazandó szabály szerint azonban az (1)-(3) bekezdések - az MVH eljárási törvény 38. § (8) bekezdéséhez képest - különös eljárási szabályokat állapítanak meg a hatóság bizonyítására, melyek alapján rögzíthető, hogy a vitatott kérdésben nem az ügyfélnek kell a jogosultságát feltétel nélkül igazolnia, hanem a szabályozott körben a hatóság bizonyítási kötelezettsége áll fenn. Ebben a meghatározott összefüggésben tehát a hatóságnak kellett kétség esetén immár a Ket. 50. § (1) bekezdése szerint tisztáznia a döntéshozatalhoz szükséges tényállást.
- [44] A földhasználat igazolásának jogszabályi feltételeihez képest a másképp való igazolás a MVH eljárási törvény alapján akkor merül föl, ha a fél jóhiszemű és felróható mulasztás nem terheli annak elmaradása miatt. Az elsőfokú bíróságnak, egyebek között, azt kellett tisztáznia, hogy a közigazgatási eljárásban az alperes által kielégítőnek nem tartott bizonyítás miatt kit terhel a felelősség - azaz az MVH eljárási törvény 38. § (8) bekezdése alapján az ügyfelet vagy 44. §-a alapján a hatóságot. A tisztázás módja a közigazgatási peres eljárásban lefolytatott bizonyítás.
- [45] A Kúria az ügy irataiból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság előtti eljárásban is a felperest terhelő, az MVH Eljárási törvény 38. § (8) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségről a bíróság a 2018. április 14-i (13. számú) jegyzőkönyv alapján valóban tájékoztatta a felperest a régi Pp. 3.§ (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, és e kötelezettségének a felperes nem tett eleget, sem

a megadott határidőn belül, sem a tárgyalás berekesztéséig. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan hivatkozta immár a régi Pp.-t, hogy annak 164.§ (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

[46] A bizonyítási tehernek a peres eljárásban való teljesítését nem váltja ki a közigazgatási eljárásra való általában történő visszautalás, miként azt a felperes felülvizsgálati kérelmében tette, hiszen éppen a közigazgatási eljárással kapcsolatos kifogás megalapozottságának mérlegelése (igazolása vagy annak elvetése) és annak megfelelő és adott esetben közvetlen bizonyításon alapuló alátámasztása a bírói szak rendeltetése.

[47] Mindennek tükrében a Kúriának sem lehetett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a felperes az elutasított támogatások igénylése tekintetében jogszerű földhasználónak minősül-e vagy sem.

[48] A Kúria ítélezési gyakorlata szerint egyébként, ha a hatóság a nyilvántartás adatainak megfelelően határidő utáni igazolást állapít meg, automatikusan nem minősítheti jogszerűtlennek a földhasználatot a kérelmező ez irányú nyilatkozatának beszerzése nélkül (Kfv.IV.35.092/2014/6., Kfv.IV.35.090/2017/4.). A Kúria az ilyen ügyekben hangsúlyozta, hogy a jogszerű földhasználói minőség vizsgálatának eleme a földhasználati jogosultság vizsgálata is. A Kfv.IV.35.189/2018/10. számú ítéletében pedig hasonló ügyben kimondta, hogy a támogathatóság szempontjából nemcsak a földhasználati jogosultságnak van jelentősége, hanem magának a tényleges földhasználatnak (művelésnek) is, azaz a rendelkezésre állásnak. Mindezek a megállapítások azonban nem pótolhatják a bizonyítási teher régi Pp. eljárási joga szerinti teljesítését, és ugyancsak emiatt a felperes Földtörvényre való hivatkozása sem releváns e kérdés vonatkozásában.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet mindezek alapján elutasította és az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fönntartotta.

A döntés elvi tartalma

[50] *A területalapú támogatásra való jogosultság megállapítása iránt folyó eljárásban a közigazgatási hatóság tényállás tisztázási kötelezettsége a mezőgazdasági támogatási eljárásokról szóló különös szabályozás kereteire figyelemmel áll fenn. A bizonyítási tehernek a peres eljárásban való teljesítését ugyanakkor nem váltja ki a közigazgatási eljárásra való általában történő visszautalás a fél részéről, hiszen éppen a közigazgatási eljárással kapcsolatos kifogás megalapozottságának a megfelelő és adott esetben közvetlen*

bizonyításon alapuló alátámasztása a bírói szak rendeltetése.

Záró rész

- [51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyalás tartásával bírálta el.
- [52] Az alperes pernyertességére tekintettel, valamint figyelemmel a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-ára is, a Kúria a felperest kötelezte az alperes perköltségeinek megfizetésére.
- [53] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztesnek minősülő felperes viseli a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.
- [54] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

, 2019. június 11.

**Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s. k.
előadó bíró, Dr. Dobó Viola s. k. bíró**